

POLICIJA TRENIROVA ESTETSKI BONTON

SPOMENKA NIKITOVIC

Ako nam je dosad uspio pro maknuti, iz nekih razloga, odgovor na pitanje što je zadaća umjetnosti, dovoljno je bilo, da bismo nadoknadjili propušteno, vidjeti na što je za Urbanog festivala u Zagrebu reagirala policija. Brojnim je autorima različitih umjetničkih disciplina uskratila dozvolu za javni nastup, drugima ju je izdala a zatim prekinula izvođenje, neke je presretala, a druge legitimirala. Pričično nesustavno ponašanje za nekoga tko zna za red i zakon, i zaštićuje »osjećaje gradana na javnom mjestu« od pogubno nečudorednih sloboda umjetnika.

Ali koga bi iz mnoštva prekršitelja estetskoga bontona najprije izdvajili? Dakako, performere. Od njih sigurno ponajprije Toma Gotovca, koji je želio prebrisati nepoželjne grafite s fasada, a policija je mislila da je to valjda ipak isključivo njezin privilegij, pa je reagirala. Ali, istovremeno joj je uspjela umaknuti Vlasta Delimar na konju, sa svojim performanceom »Lady Godiva« za

Je li obućena Godiva - Godiva?

Miroslav Vesović

žu u svom obrazloženju, mogu dopustiti samo ako se »Godiva« obuče. No gola jahačica, kao i u srednjovjekovnoj legendi (*zapisuće Cronicum anglicanum*), time upozorava na golu egzistenciju, dakako, misleći o sve novijim nametima koje je neki novi »grof od Chester« odlučio nametnuti.

Najzanimljivije je možda (u smislu povijesnog razvijta) to koliko su se stvari promjenile od Lady Godive do Vlaste Delimar. Niti bi Vlasta prošla u srednjem vijeku kao umjetnost, niti Godiva danas kroz kordon moralizatorske policije — samo kad bi je primijetila. Dok je Lady Godiva muž prisilio na »obnaženi performance«, Vlastin bi možda radije da se to nije dogodilo, ali još uvijek nam ostaje policijal. Ona je naime tu zato da nam pokaže kako unatoč njezinim načelima određivanja licencija i sankcija, još postoje stvari (poput umjetnosti) koje su otvorene, družacije i neprogramirane.

